

Van de week, 19 mei 2020, maakte ik na het avond eten nog even een rondje Valkenburgse Meer. Ik was niet de enige want vele mensen, van diverse leeftijden trouwens, maakten een rondje in een tempo dat een stuk hoger lag dan dat van mij. Ik denk, dat velen van hen dit deden in verband met de tegenwoordige dreiging van het C-virus. Een zeer goed plan met het echter minder aangename gevolg dat vele vogels die in deze tijd hun eitjes en kinderen verzorgen, deze bezigheden meer verborgen in de rietvelden en bossches verrichten. Waarschijnlijk hanteren zij een ruimere afstand van ons dan de anderhalve meter die wij onderling in acht nemen. Een klein brein wilt niet zeggen dat je minder kunt denken. Ik merk dit vaak aan Femke, mijn tekkeltje, die al weet wat ik wil als ik haar aankijk. Hetgeen zeker niet betekent dat hij dit dan tevens in gedachten heeft. Ook de dagen voor deze, eerder genoemde datum, nam ik aanzienlijk minder bewegingen waar van onze gevederde vrienden. Dit zette mij aan het denken. Tijdens de laatste trip naar Indonesië kwam ik met mijn vriend Alit te praat over de uitbarsting van de Gunung Agung, de vulkaan die ik goed ken, in 2017. Hij vertelde mij dat een dag voor de uitbarsting er bijna geen vogeltje of andere, normaal makkelijk waargenomen dieren, te zien waren. Ik ga in de nabije toekomst dan ook mede een deel van mijn (behoedzaam) gedrag mede laten bepalen door dat van van onze vrienden in de natuur. Natuurlijk zal ik mij daarbuiten als voormalig goed militair in principe niet onttrekken aan orders of aanradingen van hogerhand.

Zij waren ook op "Patrol".